

Tre stuer en suite, fra det blodrøde til det lyseblå. Julie Nord indbyder til en urovækkende promenade langs familieskilderne på væggene. FOTO: MICK ANDERSSON

Installation. Julie Nord giver familiefotografiet et grotesk twist i en samlet installation i Aalborg.

Hvad familiealbummet gemte

AF METTE SANDBYE

Julie Nord er en kunstner, der virkelig er slået igennem med et udtryk, som helt fra starten af hendes karriere blev bemærket. Hun er en enormt dygtig tegner, der i sirlige sorte tuschtegninger er blevet fortjent berømt for at tegne piger med store øjne og underlige dyr i et gotisk *Alice i Eventyrland*-lignende univers: på én gang eventyrligt og uhyggeligt med blomster, sommerfugle, menneskelige ugler og kaniner, sorte ravne, monstre edderkopper og dystre borge omgivet af helikoptere i det fjerne.

Efter en mindre pause fra offentligheden er Julie Nord (født 1970) nu tilbage, fordi hun efter eget udsagn havde brug for at føre sin egen stil et nyt sted hen.

Hendes tegninger er nu stadigvæk umiskende-

ligt Julie Nord'ske, og vi genkender både stregen og stemningen af barndomsventyrlig charme rørt op med grotesk gotik. Men på hendes nye udstilling på Kunsten i Aalborg er det familien, der drejer sig om. Hun maler nu i højere grad end før med akvarel i farver, og så er det hele iscenesat i én samlet installation med titlen *Just Like Home*, der udover tegninger indeholder både lyde (komponeret af Halvdan E.) og møbler.

Som titlen indikerer, er vi ikke i et hjem, men i noget, der ligner et hjem – med tre stuer en suite og en fordelingsgang, hvor hele familiens anegalleri hænger. Det er utroligt, som Alvar Aaltos modernistiske og meget specielle hvide arkitektur kan forvandles til den perfekte illusion om småborgerligt beklemte stuer. Her er vi i familiens utrygge favn.

Julie Nord har ikke meget opløftende at sige om familien. I den halvmørke spisesstue bevidner vi et tavst måltid mellem Mia og hendes forældre Hans

og Solveig. De er til stede i rummet som portrætter på væggen, forældrenes ansigter er henholdsvis helt hvidt og helt sort, og der høres en klirren af bestik og et urs tunge tikken omkring spisebordet. Både det ornamenterede tapet, som Nord har skabt, og det spraglede tøj, de portrætterede er iført, minder om art nouveau og engelsk arts and craft fra sidste halvdel af 1800-tallet, men ser man nærmere efter, er tapetet fyldt med munde med glubske tænder, uhyggeligt grinende katte, kranier, troldre – og så pludselig silhuetten af en PH-lampe, som vi kender den fra nutidens danske hjem.

I portrætterne møder vi også både plusfours og moderne tandbøjler. For det er ikke 1800-tallets familie, Julie Nord spidder, det er familien som sådan, til alle tider. I barneværelset er den ene af de små sorte børnestole væltet, og det pastelfarvede tapet gemmer også her på munde med hugtænder. Vi hører børnenes nynnen og latter, en spilledåse, men hyggeligt er det på ingen måde.

I anegalleriet møder vi en stribe tegnede »familiefotografier«, ofte i en oval form som man ser på gamle familieportrætter. Der er familiens sorte får, det ensomme barn mellem forældrene med huse i stedet for hoveder, fjerne slægtninge med udviskede træk.

Julie Nord har hentet inspiration i alle slags familieportrætter fundet på nettet, ligesom hun låner karakteristiske tøjmønstre fra alle tider og blander det hele sammen i på én gang smukke og urovækkende portrætter. I midten af installationen har hun placeret »det røde rum« med et blodrødt, tykt tæppe, der synes at flyde ud i gangen, blodrødt teaterforhæng, røde vægge og en lysekroner, der belyser en stribe udelukkende sort-hvide tegninger, hvor det groteske og skræmmende fra »familiefotografierne« har fået en tand mere; drengens øjne er kradsat ud, øjne er tomme, mens munde griner uhyggeligt, familiemiddagen indtages af tre skeletter med tøj på.

Der er hundredvis af detaljer, figurer og forskellige mønstre at gå på opdagelse i i Nord's sirligt præcise tegninger. Hele papiret er fyldt tæt ud, bortset fra de ansigtspartier, hun sommetider lader henstå spøgelsesomme.

Hele installationen kan ses som en kritisk, men samtidig vældig underholdende fabulering over familiefotografiet som koncept og den måde, man i den vestlige kultur i halvandet århundrede har brugt det til at afstive den konstruktion, vi kalder familien. Julie Nord afdækker familiens paradoksale dobbelthed af at være en skrøbelig konstruktion, der samtidig tilbyder os nogle enormt stærke identitetskabeloner, som både rummer livgivende tryghed og spøgelsesagtig forsvinden.

Julie Nord: *Just Like Home*. Kunsten, Aalborg, til 2. marts. Viser 14. juni til 17. august på Gl. Strand, København K. Udstillingen ledsages af et flot illustreret katalog.

The Only Child, 2011. Blæk, tuschpen og vandfarver på papir.

Mia, 2012. Vandfarver, blyant og tuschpen.

ORDRUPGAARD

Berlingske: ★★★★★★
Kristeligt Dagblad: ★★★★★★
Børsen: ★★★★★★ Jyllands-Posten: ★★★★★★
Politiken: ♥♥♥♥♥♥

SIDSTE CHANCE!

JAMES ENSOR
MASKENS MESTER
06.09 - 19.01.2014

Nu kan du læse Weekendavisen med ørerne

PRØV WEEKENDAVISENS LYDAVIS LIGE NU KAN DU LYTTE GRATIS PÅ LYDAVISEN.DK

Weekendavisen
VELSKREVET VIDEN. HVER FREDAG.